

מסורת הש"ס

(א) צִיָּק לֵב: וְשֵׁנִי
(ב) פִּירֹדֶן כֶּה: (ג) לְפִיל
כֶּה: (ד) לְפִיל כֶּה.
(ו) מִתְפַּחֵם פִּיָּא
הִיָּה: (ז) לְקַתֵּן לֵב:
(ח) פִּי מִתְּי כִּיָּה מ:
דִּיָּה וְעֵל, (ט) וְקִרְא כֶּה,
(י) מִתְּי וָא: (יא) מִתְּי כֶּה,
(יב) אֲחִיל צִיָּק: מִתְּי אֲחִיל
מִתְּי כֶּה, (יג) לֵב וְצִיָּק
סָה: (יד) מִתְּי כֶּה.

הגהות הב"ח

(א) תוֹס' ד"ה דנר וס' לעיל אכל מפריש תרומת חמץ וס' ונקמן מוקמי'.
 י"ב בד' לג סוף ע"א:

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

כל שעה פרק שני פסחים

ג' וְאֵדָה סֶכֶךְ. לְהַמְרִיץ. בְּתָרָא דְיוֹמָא (דף טו:) סִיכָה כְּשִׁמְיָה וְשִׁמְיָה כְּכֹל חִמְלָה וְהִכָּה חִמְיָה (וְקָרָא כֵן) י' יֵאֵל קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָה דְּלִילוּ גִּזְלָה וְהִשְׁלִיכָהּ לְהַר אֲפִי' בְּחֻגֵּי דְלָא יָדַע שְׂחִיבָה תְּרוּמָה אִינוּ מְשַׁלֵּם מִשְׁלָם אֵלָּא קֶרֶן שְׂחִיבָה חֻגֵּי דְעִמְלָא לְהַמְרִיץ מֵר (לְקַטֵּן ע"כ) י' יֵאֵל פֶּרֶץ לְמִזְיָן: וְחוּשׁ חוּשְׁאָ.

וַאֲחֵד הַקֵּץ אֶחָד תִּרְוֹם
מְהוּרָה מִשְׁלֵם חֻמְשֵׁם
אִיבְעִיָּא לְהוּ כְּשֶׁהוּא בִּ
אוּ לְפִי דְמִים מִשְׁלֵם
שׁוּיָא אַרְבַּעָה זֻזִּי וְ
תִיבְעִי לֶךְ יוֹדָאִי כִּי
דְמִים "דְּלֹא גֵרַע מִגְזֵן
מִשְׁלָמִין כְּשַׁעַת הַזֶּה
דְּמַעְיָקָרָא שְׂרִיָּא אוּ
מֵאִי לְפִי מוֹדָה מִשְׁלֵם
מִשְׁלֵם אוּ דִילְמָא לֹא
אֵכֵל בּוֹזָא מִשְׁלֵם אִמֵּי
תָּבָא עֲלֵיו בְּרַכָּה אִי
עֲלֵיו בְּרַכָּה דְּאִכְיָל גּוֹ
דְּשׁוּרָא אַרְבַּעָה אֵלָּא
בּוֹזָא אֵכֵל בּוֹזָא קָא
תָּבָא עֲלֵיו בְּרַכָּה דְּ
דְקַפִּין עֲלֵיהּ זְבִינִיָּה:
וְחֻמְשֵׁם אִי אִמְרַת בִּשְׂמִי
מִשְׁלֵם חֻמְזִין בְּפִסְחָא בִּ
חֻמְזִין בְּפִסְחָא מוֹתֵר בִּ
וְדַמְיֵי עֲצִים אִי ר' ^א
סָבַר לֹה כְּרִי' נְחוּמִי
אֵת יוֹם הַכַּפָּרִיָּה וְכִי
רַחֲמֵי תַּמְיָד מִן הַיָּמִין
וְכִי יִשְׁלַם שְׁלֹשָׁה

תלמים יבשים: סמרים. חסונים
מתלמים ודמיון מרובים: אבל
גורגורוס. תרומה שוגג:
לוקאס: איפא כפוד פטור
לו הסלמון ואי ר' יוסי הגלילי
אמאי פטור. אי אמרת בשלמא רבנן
וטעמא דרישא משום דלפי מדה
משלס סיפא דלינו אלף כשאר גזן
דמלת מעות ופסיק דמי פטור מן
השלמון דחמץ בלעף לאו בר מים
הוא אלף אי אמרת ר' יוסי הגלילי
ובר דמיס הוא אמאי פטור: רבי
נחויא בן הקנה. דאמר המתחייב
כרת פטור מן השלמון וליק טעמא
כפסוק אקון והוא הדין למתחייב
מיתת שמים כגון אוכל תרומה מזיד.
וסיפא דמתני' כחיד תרומה ולא
במזל ופטור משום מיתה ובדין הוא
לשמיני' כחיד תרומה דעלמא
ללא חתך כפסח דפטור מתשלומין

מִשׁוּם מִיָּה וּמִשׁוּם יִרְשָׁא נִקַּט מִלִּתֵּלֵם בְּחֶמֶךְ כִּפְסָה דְּלֹא־מִשְׁמִיעִין
בְּשִׁמְיָהוּ דְּלֵי שֶׁגַּג בְּחֶמֶךְ וְהִידֵּד בְּתִרְוֵתָהּ מֵאִי חוּמָשׁ אֵיכֶּה וְאִי שֶׁגַּג
לֹא־מִשְׁמִיעִין דְּהִידֵּד בְּתִרְוֵתָהּ אֵפִילוּ שֶׁגַּג בְּחֶמֶךְ פְּטוּר דְּמִיָּהוּ צִידִי
דְּפִטְר לִיָּה לִשְׁמַעִי כֹּהֵל מִתְּנִי בְּחֶמֶךְ חוּלִין לֵב תִּכְרוּ וְיִשְׁמַעִי שׁוּג
פְּטוּר מִשְׁפָּלֹתָיו שְׁנֵי צֻרֵי שֶׁגַּג בֵּין מִדֹּר: **הַכֹּהֵן** לֵב לֵב לֵב לֵב
בְּתִרְוֵתָהּ טַמְאָה שֶׁאֶקְוֶה בְּאֵיכֶּה לִכְתֹּן וְאִי אֵכֶּה זֶר שׁוּג מִשְׁלֵם
טַרְכָּה וְאֶחָד תִּרְוֵתָה טַמְאָה וְטַעֲמָה מִשׁוּם לִפְיָ מִדֵּה מִשְׁלֵם וְ
הֵינּוּ נִתְחַן לָן אֵת מִשְׁמִיעִין תְּרוּמוֹתָיו שְׁמִי תְּרוּמוֹת בְּחִשְׁמַע אֶחָת טַרְכָּה
וְנִבְנִים: מִסָּקָה הֵן שֶׁאֵין רֹאשִׁין לְהִסָּקָה וְלֹקֵד נִמִּי לֹא כְּדֵרֵם מִלֵּךְ
פְּטוּר מִשְׁלֵם וְרִי יִחוּס בֵּן טוֹרִי מִמִּיּוֹד דִּקְדָּשׁ בֵּן מִדֵּה מִשְׁלֵם
וְהַחֲמִילָה וְהֵאֵל הִדִּין לְהַפְרִישָׁה חֶמֶךְ קוֹדֵשׁ הַפֶּסֶח: **אֵכֶל מִפְּרִישׁ תְּרוּמָה**
דְּשִׁי חֶמֶךְ כִּפְסָה בִּהְיֵהוּ וְחוּחַ לִי הִלִּיקָה צִידֵה קְדוּשָׁה וְקִטְלָן (ג.מ.)
רָחַל לְהִיחַ קִדְשׁ אֵיךְ שֶׁכִּשְׁמִיעִין דּוּגְמָתָן יֵהֵא שֶׁם קֵדֶשׁ לֵב עֲלִי:
רָחַל עֲלִי: וְכִי מִהַ בְּנֵהֵא לֵב לֵב לִכְתֹּן בֵּין זֶמֶה וְזֶמֶה הַפְּטוּרִי נִהֵי

אכילה כלל ולא הותר הסקה דלאו בני הסקה נינהו. בד"א במפריש תרומה והחמיצה אבל המפריש שפטור דברי ר' אליעזר בן יעקב, ר' אלעזר חסמא מחייב, אמר לו ר' אליעזר בן יעקב וכי מה הנ

לב.

צב א מ"י פ"ב מהל'
 גולה הל' [א] ב
 סמג עשין עג טו"ש ח"מ
 ס' שסג סעף [א] ב:
 צב ב מ"י פ"י מהל'
 תרומות הלכס ו:
 צד ג שס הלכס ה:

תורה אור השלם

וַיֹּאמֶר כִּי יֵאָכֵל קֹדֶשׁ
בְּשַׁגָּגָה וְיִסַּף חֲמִשִּׁיתוֹ
עָלָיו וְנָתַן לִכְהֵן אֶת
הַקֹּדֶשׁ: וַיִּקְרָא כָּבִיד

רבינו חננאל

[illegible]

משלם, ויש תנא שאסור
לזמן מרוב משלם, והנאי
הואלז חרומה חפץ בפסח
בטונג משלם חפץ וחומש
בטונג פטרין חפץ ושלשמים
ומכיר העצם דבר ר'
עקבא, ויחנן בן נורי
מחייב, אמר לו ר' עקבא
ל' ויחנן בן נורי מה ענה
יש לו בשלשם כו'. ור'
ששכיר ר' עקבא אל ר'
אמרת בחרומה טאם
בשאר ימות השנה שאע"פ
שאן לו [והתן אכילה
ל' ב' חפץ] ויחנן חפץ,
חמור בחפץ בפסח שאע"פ
ל' בה חפץ ונאחז לל
באכילה אל בחפץ, חפץ
בפסח למה חפץ ומה
להחיות חפץ ועובדי
ל' ונאחז חפץ אל חפץ

אכילה כלל ולא הותר הסקה דלא בני הסקה ניתנה. ב"ד במפריש תרומת ודחמיצה אבל המפריש תרומת חסין רביי הכל אינה קדושה. תניא איך נותן לכהן את הקדש רבי דרואי להיות קדש מרש לאוכל תרומת חסין בפתח שטשו דביי ו' אילנות כן עיקר, ו' אילנות כן עיקר וכו' מה תנא ש' לו וכו', ער לו ו' אילנות חסמא את חסין כסמט ש' לו הית. שאם רצה מטיקה תחת תבשילי או מריצה לפי כלבו.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones